

Kráčanie s Kristom

na synodálnej ceste

Ó, Trojica svätá, nestvorená krása,
v duši maľujem ťa, Rubľov volá: „Vzdaj sa!“
Štetec, farba, slová, všetko je to márne,
pokiaľ mi **jednota** do srdca nevpadne.

Na pomoc mi prišiel biely Otec z Ríma,
pozýva nás – Cirkev, jednotou sa spíjať.
Kráčať treba spolu, sám Boh takto kráča!
Bez záťaž, blata, letieť ako vtáča.

Tak zobud' sa, kresťan, nebuď zápečníkom!
Do boja proti zlu tiahni s viery štítom! (Ef 6, 16)
Křížom bodni seba a zrodí sa **láska**,
zapáľ v sebe Ducha, to je sila božská.

Vďaka, Pane, za cestu, ňou kráčam s Tebou,
vdďaka za vladyku i za pomocníkov.
Bez Teba je cesta do Emauzy smutná,
keď sa nám dáš spoznať, strach nás už nesputná.

Michal Hospodár